

Caravana d'innovació digital

Parada:

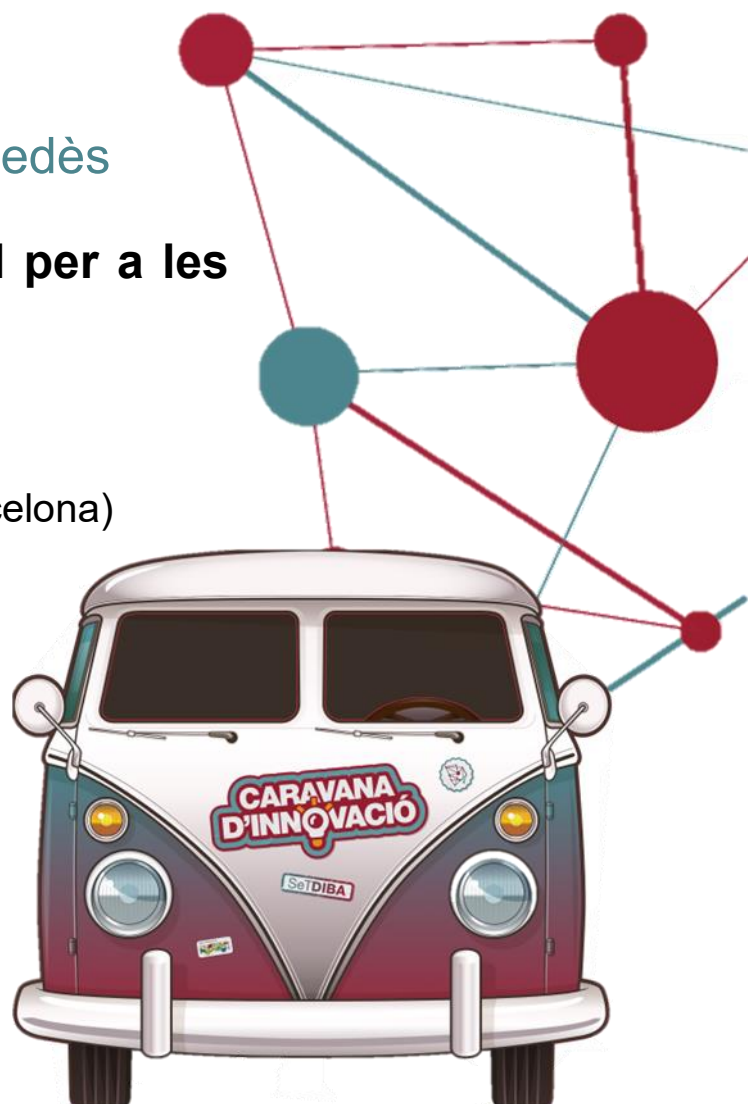
Consell Comarcal de l'Alt Penedès

Punt d'assessorament digital per a les persones grans

Casa Jané

16/7/2025 a les 10.00 h

Relator: David Vilà (Diputació de Barcelona)

■ ■ ■ **Conversa amb Ester Sánchez (tècnica en Acció Comunitària Inclusiva), Foix Senabre (tècnica de Gent Gran) i Àngels Pinyol (cap de l'Oficina d'Atenció Ciutadana, Consum i Administració Electrònica) del Consell Comarcal de l'Alt Penedès**

■ Avui ens trobem a Vilafranca del Penedès per parlar d'una iniciativa que porta per nom: Punt itinerant d'assessorament digital per a persones grans, i ens acompanyen la Foix Senabre, que és tècnica de Gent Gran, l'Ester Sánchez, que és tècnica en Acció Comunitària Inclusiva i l'Àngels Pinyol, cap de l'Oficina d'Atenció Ciutadana, Consum i Administració Electrònica, que seran les encarregades d'explicar-nos el perquè de tot plegat.

Permeteu-me abans de començar fer una petita introducció al projecte. L'equip que avui ens acompanya ha tirat endavant un projecte al territori pensant en les persones grans i pensant també en la capacitat i l'acompanyament d'aquestes persones que es troben en els diferents municipis de la comarca.

Un petit incís és que a la comarca, dels 27 municipis 7 tenen menys de 1.000 habitants i 23 en tenen

menys de 5.000. A banda, estem parlant d'una comarca extensa en territori que pel seu terreny els nuclis urbans es troben força disseminats.

Aquesta iniciativa d'apropament al territori té més sentit que mai. Per tant, sense més dilació, Ester i Foix, parlem de la primera fase inicial d'aquest projecte, i la primera pregunta que us llenço és: com sorgeix aquesta idea?

Ester:

La idea sorgeix conjuntament amb les dinamitzadores dels municipis arran de la Covid. Les dinamitzadores van detectar que aquest aïllament feia més palesa aquesta bretxa digital que tenien les persones grans als municipis de la comarca, i es va decidir treballar conjuntament amb les dinamitzadores per poder apropar, per poder fer més fàcil l'accés als recursos que tenim a la comarca, i conjuntament amb elles vam començar a elaborar tot aquest projecte, parlant també amb l'Oficina d'Atenció Ciutadana, Consum i Administració Electrònica del Consell Comarcal. Vam treballar conjuntament per

elaborar un projecte, una idea, unes càpsules de formació que apropessin o que ajudessin les persones grans a trencar aquesta distància amb els diferents serveis.

Foix:

El transport és un problema a la comarca que dificulta molt l'accés de la gent gran als serveis, i el que volem aconseguir és que la gent tingui més fàcil l'accés als serveis des del seu municipi: accés a La Meva Salut, a poder fer videotrucades d'aproximació amb les famílies, amb l'Ajuntament... i això el que requereix és descentralitzar els serveis que hi ha a Vilafranca, que és la capital de la comarca, i poder oferir-los des dels municipis.

Hi ha molts municipis per exemple que han suprimit els caixers dels bancs, i això a la gent gran els suposa una dificultat molt gran a l'hora de fer qualsevol gestió, tot ho han de fer a nivell de telèfon, a nivell de webs, i ja no només és un problema de persones grans, molta gent que no és gran també té dificultats a l'hora de fer anar les aplicacions. Nosaltres ens hem centrat en la gent gran, en poder-los oferir una persona, un recurs propi a territori a través de l'Oficina d'Atenció Ciutadana, Consum i Administració Electrònica del Consell Comarcal, que no suposa cap despesa afegida i que fa possible que el projecte tiri endavant.

Ester:

Des de l'Àrea de Benestar Social es detecten aquestes necessitats d'atenció de les persones grans i des de l'Oficina s'ofereix el recurs per cobrir aquestes necessitats, oferint aquest format de servei itinerant pels diversos municipis.

■ **I en aquesta primera fase de disseny en què us poseu a parlar sobre el projecte, com comenceu a treballar conjuntament aquesta cooperació interadministrativa?**

Foix:

Bé doncs nosaltres vam captar totes aquestes demandes, aquestes peticions, les vam posar damunt la taula i vam mirar de quina manera es podien abordar millor. L'Oficina aleshores va proposar oferir aquest recurs del Consell Comarcal, la implicació d'una persona per a realitzar les càpsules de formació a les persones grans, i vam acotar

conjuntament quins objectius havia d'acomplir aquesta acció per poder articular-la.

Ester:

Sí, i nosaltres és cert que treballant des del Servei de Persones Grans treballem molt coordinadament i molt conjuntament amb les dinamitzadores de cada municipi, i això ens permet que la comunicació sigui molt fluida, que puguem detectar moltes

necessitats i treballar conjuntament sobre tot allò que detecten als municipis, les demandes que es fan i les dificultats que afronten.

Al final, molts cops les dinamitzadores acaben sent punts de referència per a molta gent gran que no sap realitzar les gestions de demanar hora al metge o de demanar hora per tramitar un padró o del que sigui, i les dinamitzadores son un recurs molt proper per a la gent gran.

I treballar amb persones grans la veritat és que és un plaer perquè et mostren molt de carinyo i molt d'afecte, i ets una persona referent per a elles per a qualsevol cosa.

El fet de treballar conjuntament amb les dinamitzadores, de crear aquesta xarxa de dinamitzadores dins la comarca ens ha ajudat a detectar les necessitats i a pensar en com desenvolupar el projecte.

■ Sí, trobo que és molt important això que comenteu de crear referents, sobretot a través del territori, perquè la gent gran segurament se sent una mica deixada de banda, sobretot en el tema de la tramitació electrònica, o fins i tot amb el que parlaves tu abans dels caixers, que et treguin al caixer del poble... clarament és un col·lectiu que no es té en compte perquè no tothom fa servir la banca mòbil, etc.

Parlàveu de les càpsules, com ho feu a l'hora de decidir quines temàtiques abordar en aquestes càpsules?

Ester:

Conjuntament amb les dinamitzadores i amb les demandes es van poder detectar unes necessitats principals, i després vam treballar amb el referent, amb el formador que aniria a fer les càpsules, per fer una mica de tria de què era el que podíem oferir.

El projecte constava de quatre càpsules: La Meva Salut, el web de l'Ajuntament, les utilitzacions del mòbil i les seves aplicacions i com fer videotrucades (trucades de WhatsApp, Teams o el que sigui).

Aquestes van ser les quatre càpsules principals que podíem oferir als municipis. Després, en funció del grup, en funció de les persones que venien, del seu nivell de coneixements, etc., podíem anar-les modificant, una mica segons la demanda. Al final és un projecte que hem anat construint una mica amb assajos i errors, una mica anant veient què era el que ens trobàvem, però sí que ens presentàvem amb aquestes càpsules principals, presentàvem aquests quatre blocs perquè era allò que s'havia detectat, tant a nivell de dinamitzadores com a nivell de formador, perquè era el que consideràvem més àgil i pràctic d'ensenyar, i aleshores miràvem d'ajustar les càpsules a la demanda de cada municipi en cada moment. Creiem que aquestes adaptacions donen molt de valor afegit al servei, que no és una cosa hermètica i estanca sinó que permet una flexibilitat en funció de les necessitats puntuals de les persones destinatàries del projecte.

■ I aquesta formació qui la fa? qui forma les persones grans?

Àngels:

L'Oficina d'Atenció Ciutadana, Consum i Administració Digital del Consell Comarcal disposa d'un punt d'assessorament digital, i en aquest punt hi ha una persona destinada a atendre la ciutadania en els dubtes que sorgeixen amb relació a la tramitació electrònica. Arran de la proposta de les companyes dinamitzadores de gent gran, el Consell Comarcal, a través d'aquest punt d'assessorament digital, hi va destinar una persona que va passar a treballar directament amb elles per conformar tots aquests tallers i donar resposta a aquestes necessitats que s'han anat recollint al llarg dels darrers dos o tres anys.

El que intentem és descentralitzar, que les persones grans en lloc de desplaçar-se al punt digital (el transport a la comarca és complicat) rebin suport en el seu mateix municipi.

■ Aquest és un valor afegit del projecte. I a l'hora de decidir cap on aneu, com ho heu gestionat això? Entenc que les dinamitzadores han anat marcant la ruta...

Ester:

És clar, nosaltres hem presentat aquestes quatre càpsules i a partir d'aquí ara n'hem d'anar fent noves edicions, i en aquestes noves edicions es donarà resposta a les demandes que s'hagin anat recollint. Si es detecten necessitats com ara envers la intel·ligència artificial, que crida molt l'atenció, o sobre l'ús de l'excel, doncs anirem dibuixant les noves propostes, sempre en funció de les noves demandes i dels grups que s'han anat fent. Principalment així, el propi grup va construint també les noves demandes.

Foix:

L'assistència a aquestes càpsules ha estat molt bona i això ens fa concloure que efectivament necessitem destinar encara recursos cap a aquesta direcció, i això és el que ens fa plantejar properes edicions, propers formats, altres solucions per donar resposta a les necessitats.

Ester:

I tot plegat ens ha fet pensar en els punts Òmnia que ofereix la Generalitat, de manera que ens estem encaminant a poder oferir aquí a la comarca de l'Alt Penedès punts Òmnia, que serien uns espais dotats de recursos informàtics i de formadors, on es poden dur a terme els diferents cursos que es puguin plantejar. Ja no es tractaria d'un recurs itinerant puntual sinó d'un servei més estàtic a cada municipi, amb aules per a la realització dels cursos.

■ **Perquè entenc que això ara és una cosa que va creixent, i suposo que hi anireu destinant més recursos a mesura que vosaltres aneu veient com va el projecte, però en aquests moments, quants municipis de la comarca heu visitat?**

Ester:

Doncs gairebé estem abordant tots els 26 municipis que tenim, jo diria que ara estem en uns 17-18 municipis, amb la perspectiva d'arribar a la totalitat.

■ **És clar, entenc que us heu centrat més en els municipis petits.**

Foix:

Ens hem centrat en els municipis que ens han fet la demanda, tan aviat com entrava la demanda anàvem fent. En tractar-se d'un projecte pilot, que no sabíem si funcionaria o no, a mesura que ha anat funcionant en un municipi les dinamitzadores mateixes s'ho han anat dient i han anat creixent aquestes demandes del servei, per tant una mica ho hem fet segons "el primer que entra, el primer que ho té".

■ **Entenc que amb el boca a orella, a mesura que s'ha anat compartint aquesta informació amb els pobles veïns, heu anat rebent més peticions.**

Àngels:

És important també entendre la nostra organització. El Consell Comarcal, a través de Serveis Socials, treballa amb tots els municipis de la comarca. En tenim 27 i treballa amb 26 perquè Vilafranca disposa de servei propi. Les dinamitzadores del Consell Comarcal (un 70% del total, la resta són dinamitzadores municipals) coneixen molt bé la realitat de cadascun dels municipis. Així, no és que vingui algú i faci una demanda, sinó que són les nostres dinamitzadores les que identifiquen i recullen totes aquestes necessitats.

Ester:

Nosaltres, com a Servei de Persones Grans, fem reunions mensuals o bimensuals (en funció de la necessitat) amb totes les dinamitzadores. El primer cop que vam oferir el servei els vam dir que a partir de les seves necessitats s'oferia aquest projecte. Vam començar amb dues o tres i a mesura que ha anat funcionant s'han anat afegint més municipis, i hem anat creixent així.

■ Així doncs una de les claus entenc que és tenir gent repartida pel territori per poder detectar aquestes necessitats, i gent implicada també, perquè la tècnica de Serveis Socials detecta una manca de competències en les persones grans i aquesta és la base del servei públic, la vocació de servei que genera la iniciativa de no només detectar sinó de també compartir l'existència d'aquest problema i buscar-hi una solució.

Foix:

I posar en valor el fet que treballem molt coordinadament. Nosaltres, com a Servei de Persones Grans, treballem colze a colze amb Serveis Socials, colze a colze amb les dinamitzadores. Assistim a les reunions, coneixem el territori "de pe a pa", perquè ens l'hem recorregut, coneixem les

treballadores que hi ha, i hi ha una comunicació molt fluïda entre nosaltres.

Això, per una banda, i d'altra banda nosaltres no podem tenir els ulls a tots 26 municipis, sinó que ens nodrim de la informació que ens arriba d'aquests municipis, per tant, la comunicació fluïda és bàsica, i també ho és la confiança dipositada en aquest personal. És a dir, elles (perquè generalment són elles) les que son a Serveis Socials, detecten moltes necessitats, i les dinamitzadores també.

Establim un pont de comunicació en què ens transmeten el que veuen al territori, perquè nosaltres som dues i hi ha 26 municipis, i no ens podem dividir, necessitem...

■ Ulls i cames, això és primordial... Si volem explicar una mica com es duen a terme aquestes sessions, per fer-ne una mica de publicitat, com diríeu que es duen a terme?

Foix:

Es necessita molt poqueta cosa per dur-les a terme, perquè com són coses que es fan amb el mòbil, cadascú porta el seu. El que demanem és que hi hagi una aula, i la majoria de casals de la gent gran, centres cívics i municipis ja la tenen, espais de trobada i poca cosa més. Si tenim un projector i un ordinador, estupend, i si no unes cadires que ens permetin estar en rotllana i que cadascú pugui anar fent anar el seu mòbil i anar mirant. No estem parlant de grups de 30 o 40 persones, són grups reduïts que permeten fer una atenció molt individualitzada. Això també va molt bé, perquè fas molta connexió, t'aproximes a la persona, i ella agafa confiança també.

Ester:

I són sessions pràctiques, molt interactives, i els recursos són mínims. És anar treballant, i estructurant que és el que volem presentar.

■ I si teniu un públic entregat, que entenc que generalment és així perquè la gent gran és agraïda, i sobretot si els dediques atenció en qüestions com aquestes, el rèdit que obteniu d'aquest apropament és molt gran, a mi m'ompliria molt, i a vosaltres?

Ester:

Primer això, i després també que veuen que guanyen molt assistint a aquestes càpsules, parlem de persones per a les quals les tecnologies son molt noves, i assistir a aquestes càpsules els beneficia molt, en treuen molt profit, i els reforça, i veure això també és molt agraït.

I a més és un espai de trobada, de col·loqui, de xerrada, on no només mirem el mòbil sinó que també parlem de moltes altres coses.

■ I es fa una mica de safareig...

Foix:

Això, és un espai de convivència, de trobada i és el que es necessita molts cops per combatre la solitud no desitjada de què tant es parlar. És un motiu més per sortir de casa, per venir a prendre alguna cosa, per xerrar, per tenir una rutina.

Ester:

O sigui que es treballa una cosa directament, però indirectament se'n treballa una altra.

■ **Sí, definitivament. Quan vosaltres penseu embrionàriament en aquesta idea penseu en capacitació, però no només és capacitació tècnica sinó que és més aviat fer vida amb les persones.**

I una altra cosa que pensava ara era si podríem fer publicitat també de la idea que reduir la bretxa digital és molt agraït. Perquè això ho sabeu vosaltres, les tècniques, les dinamitzadores, que de ben segur rebeu una recompensa en termes de satisfacció personal diguem-ne.

Foix:

És un entorn que els fa molta por a la gent gran. Tot allò que és digital, tot allò que són noves tecnologies, realment ho viuen com un entorn superinhòspit i superincòmode, i qualsevol pas que es faci per reduir aquesta bretxa digital ho viuen amb molt interès, amb molta alegria, perquè ells també es veuen més empoderats, es veuen més forts per fer front a moltes coses, senten que potser controlen més davant el risc d'estafes, i que van guanyant habilitats.

I també aquí entra tot el tema cognitiu, perquè fem que no s'oblidin coses, que comencin a aprendre coses de nou, hi ha tot un interès darrere d'això.

Ester:

Sí, jo penso que s'entra molt amb les ja no tan noves tecnologies però que al voltant de tot això s'han treballat molts altres aspectes, i més després del tancament que hi va haver arran del Covid, amb el tancament, la por... tornar a sortir i a participar d'aquests espais també ha estat un gran què per a les persones grans.

■ **I també suposo que aquest apropament la gent gran, les persones grans, el veuen des d'una mirada empàtica de l'administració. Jo soc gairebé nadiu digital, vaig néixer gairebé amb un telèfon a la mà, però la meua àvia té 82 anys, i va una mica perduda amb el telèfon. Jo crec que tendim a oblidar-nos**

una mica d'això, i aquest projecte ho posa molt en valor. Diu “un moment, anem a posar els ulls, recursos i forces en aquest sector de la població”.

Jo crec que el factor humà d'aquest projecte és el més important. També hi ha aquesta part de cooperació interadministrativa però jo el que crec al final del projecte allò que queda en cadascú és aquest valor d'haver estat útil i d'haver-se apropiat de veritat a la ciutadania, sobretot a la gent gran.

Tractar amb la gent gran sempre és molt agraït, i suposo que vosaltres també penseu una mica això...

Foix:

Sí, i la gent gran que tenim com a gran també és molt “guerrillera”, és a dir, també tenen unes demandes concretes i volen que se'ls doni resposta. Aleshores, quan sents que dones resposta a alguna cosa, el “match” és més gran. És a dir ells se senten agraïts sempre i quan tu hagis donat una solució als seus problemes, i en aquest cas els seus problemes es mouen en tot aquest àmbit de la tecnologia, això es maximitza.

■ I ara que heu acabat amb aquests cicles esteu pensant-ne de nous o esteu dissenyant com fer-vos més grans? quines són les properes passes d'aquest projecte ara mateix?

Ester:

És clar, la idea és aquesta. Primer, acabar aquesta ronda d'acabar de fer aquestes sessions que tenim, i l'objectiu final seria encaminar-nos a tenir punts Òmia als diferents municipis. A partir d'aquí, encantadíssimes de tornar a crear nous projectes o de fer un segon cicle de càpsules, mirant què és allò que es necessita i el que et deia, tornant a construir, tornant a fer. Pensem que és una acció que no s'ha de deixar de fer, que ha anat molt bé, que les persones l'han sentit molt seva, que els ha servit, que ha estat útil i que segur que el boca-orella dels diferents municipis cridarà altres públics, a més persones disposades a venir a participar d'aquests grups. L'objectiu és continuar fent coses i no deixar-ho aquí.

Foix:

I revalorar, si apareixen noves necessitats revalorar-les. Les necessitats van ser aquelles en aquell moment, i ara s'ha d'anar valorant edició rere edició i anar redefinint si cal redefinir alguna cosa.

■ A Diputació, al Gabinet d'Innovació, Integritat i Transformació Digital Local proveïm de gestor d'expedients molts ajuntaments a través de SeTDIBA (aquí a la comarca del Penedès en són molts) i vam tenir la idea de modificar les seves seus electròniques perquè fossin més accessibles per a tothom, posant-nos en la pell també de les persones grans, perquè el fet que cada seu electrònica sigui diferent dispersa la informació i confon. De mica en mica les administracions van fent passes en aquest sentit, tot i que trobo que encara hi ha molt camí per recórrer.

Generalment no es troben moltes experiències com la vostra, d'apropament a col·lectius amb bretxa digital, i trobo que és molt estimulant.

No sé si voleu afegir alguna altra cosa.

Àngels:

Amb relació a això que comentes una de les càpsules és la del web de l'Ajuntament i les seves seves electròniques. Si totes les pàgines dels webs dels ajuntaments de la comarca són similars o tenen la mateixa estructura va molt bé. Per exemple, si amb les persones grans aprenem a consultar l'agenda cultural del municipi, ja saben com funciona la del municipi del costat. I això ja no només és útil per a la gent gran, sinó en general per a tothom.

La càpsula sobre el web de l'Ajuntament i la seu electrònica, els explica com sol·licitar un padró, com demanar hora al metge, etc. i és d'agrair que aquestes tinguin la mateixa estructura, facilita molt les coses a la ciutadania.

■ **Definitivament. No sé si teniu alguna altra cosa a comentar sobre el projecte, o si ens deixem alguna cosa important.**

Àngels:

Només destacar el treball col·laboratiu entre els dos serveis del Consell Comarcal i la bona acollida per part dels ajuntaments que ha fet possible que aquest projecte hagi funcionat i també gràcies a això s'obren altres portes de treball per fer créixer i millorar si cal, i estudiar nous projectes amb els quals puguem treballar conjuntament. També valorar el fet de posar a la gent gran, a la ciutadania en general, en el centre i escoltar les seves necessitats i amb ganes i entusiasme buscar solucions, projectes nous amb iniciatives que en donin resposta.

■ **Això també corrobora una mica que la iniciativa de les persones servidores públiques també et porta a bon port. Cal posar en valor aquesta iniciativa perquè molts podríem ser treballadors i treballadores públics estancs, quedar-nos amb el que sabem fer, i en canvi si posem una mica aquesta mirada empàtica i volem... Jo crec que el treballador públic i la treballadora pública, amb una visió empàtica, sap trobar els punts febles, sap veure una mica més enllà, i jo crec que això també cal posar-ho en valor aquí.**

Foix:

Sí, aquesta escolta també activa del treballador públic, d'estar molt atent, molt posant el focus sempre en la ciutadania, en aquest cas en les persones grans, identificant quines son les seves necessitats... perquè com bé dius hi poden haver necessitats que no son escoltades, però aquesta vocació de servei que aquí queda molt palesa, i aquesta col·laboració interadministrativa que deien les companyes (ajuntaments, consell comarcal, serveis interns...) manté la mirada sempre en la ciutadania, en aquest cas en les persones grans.

A partir d'aquí naixeran segurament (elles ja deuen estar fent bullir l'olla) moltes idees, i també molts altres projectes en d'altres àmbits més enllà del de la bretxa digital.

Ester:

Sí, a nosaltres no ens entra al cap saber que hi ha una necessitat i mirar cap a una altra banda, no va amb nosaltres. Creiem que és un deure públic respondre davant de tot el que passi, en la mesura del que nosaltres puguem abastar o dels recursos que puguem tenir, perquè també treballem amb aquests hàndicaps, però la intenció inicial és no mirar cap a una altra banda sinó enfocar-nos cap on hi ha el problema o cap on hi ha allò que calgui resoldre. I ens agrada, ho gaudim i ens ho passem bé.

■ És clar, aquesta és una mica l'altra, està molt bé saber que les propostes que us fan arribar no queden en excels oblidats en una part de l'escriptori. Entenc que no es pot abordar tot, i que això no significa que de tot el que us diuen al final n'acabi sortint un projecte. Està molt bé que hi hagi iniciatives com la vostra.

Foix:

Bé a nosaltres ens rondem moltes mosques, tenim moltes coses al voltant, i possiblement les anem caçant però moltes se'ns escapen. La intenció és no deixar res en un calaix.

■ Crec que, a no ser que tinguem alguna altra cosa, podem donar per conclosa la xerrada. Crec que les idees generals, per fer una mica de cloenda, són que el projecte neix d'una iniciativa orientada a detectar què cal fer i a estudiar com abordar-ho, que això és una part de la feina de la treballadora pública, en aquest cas vosaltres, i per tant no només nosaltres sinó també l'Alt Penedès us agraeix aquesta iniciativa. Perquè rebeu notes d'agraïment?

Ester:

Bé, no notes d'agraïment com a tals però sí que sempre rebem el feedback positiu de les persones. En d'altres activitats com ara les caminades de la gent gran, en què has coincidit amb gent d'aquí i hi ha un tracte molt proper, et fas mal i t'entenen, es preocupen... som molt seves també d'alguna manera però ens han ficat dins la seva vida i això ho vas trobant en els diferents espais i és molt "xulo", i és d'agrair.

Àngels:

Surten moltes activitats per al col·lectiu de persones grans, diferents tallers, la festa de la gent gran, les caminades... es fa família.

Foix:

Sembla una ximpleta però és superimportant quan et trobes algú dir-li pel nom perquè aquella persona pensa "wow, algú d'allà del Consell Comarcal se'n recorda de qui soc i d'on vinc". Donen importància a coses que d'altres col·lectius amb què treballem no n'hi donen tanta, és una altra història.

Àngels:

I ara també estava pensant que cal posar en valor que també hi ha el Consell de les Persones Grans de l'Alt Penedès.

I ara ja ho dic com a cosa personal, però crec que va en la línia del que esteu dient, la meva mare ara que ja no hi participa, sempre parla d'aquelles noies del Consell com d'algú molt proper, que l'acompanyaven, i que ara la continuen acompanyant amb uns altres serveis i necessitats. Hi ha aquesta gran família que s'ha format amb les persones grans a través de tots aquests projectes.

■ **Bé doncs donem per finalitzada aquesta parada de la Caravana Innovació Digital agraint la vostra participació amb aquest reconeixement a la iniciativa innovadora que us lliuro ara mateix, i tot seguit podeu pujar a la Caravana Innovació de la que ja formeu part.**

Moltíssimes gràcies a totes i enhorabona!

El relator, David Vilà, lliura el reconeixement a la participació en la Caravana Innovació Digital a les amfitriones de la parada

Les amfitriones i el relator pugen a la Caravana Innovació Digital

Crònica del relator

Com a relator de la parada només puc agrair la iniciativa, estem parlant d'unes persones entregades a la causa, en aquest cas, la gent gran de l'Alt Penedès, i que honora l'esforç i la dedicació que posen unes treballadores anònimes amb nom propi. L'Ester, la Foix i l'Àngels clarament demostren que l'Administració Pública és el lloc per persones com elles, innovadores i preocupades per segments de població aliens al seu.

L'empatia és un valor fonamental en aquesta Caravana i jo crec que ha quedat bastant clar al llarg de la conversa que el factor humà, de cura, és l'aspecte més rellevant. L'apropament d'aquesta iniciativa és primordial per: 1. Ecurçar la distància de la bretxa digital entre Administració i administrat, i 2. Per crear vincles molt necessaris en aquest món tant connectat però alhora desconnectat de si mateix.

Per últim, però no menys important, la funció pública és una cosa que no hauria de relacionar-se amb la idea d'estanc, o de no-acció, és tot el contrari, la nostra feina és imprescindible, i pot ser avorrida a vegades, però amb idees innovadores com aquesta la feina és molt més agradable i em convenç de la reputació que ens mereixem i que és sempre la màxima, com ho corroboren les heroïnes anònimes del Consell Comarcal de l'Alt Penedès.